

ב"ל (ירושלים) 19428-05-10 - פוואז געברי נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (ירושלים) 19428-05-10 - פוואז געברי נ' המוסד לביטוח לאומימחוזי עבודה ירושלים

ב"ל (ירושלים) 19428-05-10

פוואז געברי

ע"י ב"כ עו"ד סופי טיקוצקי

נ ג ד

המוסד לביטוח לאומי

ע"י ב"כ עו"ד טליה אברהמי

בית דין אזורי לעבודה בירושלים

[28.01.2013]

השופטת דיתה פרוז'נין - נשיאה

נציג עובדים- מר רפי כהן

נציגת מעבידים- גב' חדוה אהוד

פסק דין

1. השאלה השנויה במחלוקת בין הצדדים בתיק זה הינה האם התגורר התובע בתחום ירושלים מחודש 2/1998. זאת, בעקבות מכתב שנשלח אל התובע ביום 1.2.10, ובו הודע לו כי בדיקה העלתה שאינו מתגורר בתחום ישראל, אלא בעזריה. בשל כך אין הוא מבוטח ואין הוא זכאי לביטוח בריאות רטרואקטיבית מיום 1.2.98 (צורף לכתב התביעה).
2. התובע טוען כי התגורר בעיר העתיקה בירושלים משנת 1980 (סעיף 8 לתצהירו), ומשנת 2006 הוא מתגורר בשכירות בעיסוויה. כתמיכה לטענותיו צירף התובע אישורי תשלום ארנונה על שמו לעיריית ירושלים לחלק מהשנים בתקופה שמ-1991 ועד 2006. התובע מוסיף כי ילדיו למדו בבתי ספר בשער הפרחים ובעיר העתיקה, וכי מהעדויות שנשמעו עולה כי לאורך השנים התגוררו הוא ובני משפחתו בתחום ירושלים בלבד. לכן שלילת תושבותו משנת 1998 ואילך נעשתה שלא כדין.
3. מנגד טוען הנתבע כי דין התביעה להידחות, שכן אין זה סביר כי התובע התגורר בדירה בעיר העתיקה כנטען, מדובר בדירה קטנה, ובמשפחת התובע נפשות רבות. הדברים יפים אף לגבי לדירה בעיסוויה. מחומר הראיות שהוצג עולה כי התובע ובני משפחתו מתגוררים בבית המשפחה בעזריה.
4. התובע מחזיק בתעודת זהות ישראלית ומשכך, הנטל להוכיח כי אינו תושב ירושלים מוטל, לכאורה, על שכם הנתבע. ואולם, בתצהיר שהגיש התובע לבית הדין ביום 11.3.91 בתביעה לקבלת קצבת ילדים (שן/ 418-0, נ/2), הצהיר התובע כי בשנת 1988 עבר להתגורר בעזריה הן בשל הצפיפות בדירת החדר הקטנה בעיר העתיקה, והן משום שאביו בנה לו ולאחיו נכס שם (סעיפים 8-11 לתצהירו, להלן - התצהיר הראשון).

בפסק הדין שניתן בתביעתו זו של התובע (השופט הראשי י' נויגבורן, פסק דין מיום 21.1.92, נ/3) נפסק כי התובע חדל להיות תושב ירושלים עוד בשנת 1977. משכך, ומשנקבע בפסק דין חלוט כי התובע אינו תושב ירושלים, על התובע מוטל הנטל להוכיח כי שב להתגורר בתחומי העיר.

ב"כ התובע טוענת כי נטל ההוכחה מוטל על הנתבע שכן התובע העיד כי בשנת 90 או 91 הגיש מסמכים והתחיל לקבל קצבת ילדים, וכי מן המוסכמה שנקבעה בדיון המוקדם עולה שהיה תושב ישראל לפני 1998. ואולם בגרסאותיו השונות של התובע רב הנסתר על הנגלה, והתובע לא מצא לנכון לפרוס לפנינו את התמונה העובדתית המלאה לגבי תושבותו. התובע הגיש כתב תביעה לקוני ביותר, ובו לא פירט כלל את מקומות מגוריו. גם בתצהירו פירט התובע את העובדות בנוגע לתושבותו בצמצום ניכר. ואולם לנוכח הצהרתו כי התגורר בעיר העתיקה משנת 1980 (סעיף 8) היה עליו לציין כי בשנת 1992 ניתן פסק דין הקובע כי אינו תושב ישראל.

כאמור לעיל משהוצג לפנינו פסק דין הקובע כי התובע אינו תושב ישראל, והתובע לא הציג לפנינו ראיות כי חזר להיות תושב ישראל לאחר מכן, נותר נטל הראיה על התובע להוכיח כי חזר להתגורר בישראל.

5. נאמר כבר בראשית דברינו כי לא עלה בידי התובע להרים נטל זה המוטל עליו. זאת, הן משום שהתובע עשה עלינו רושם בלתי אמין, והן משום שחומר הראיות שהציג הנתבע לפנינו אינו תומך כלל ועיקר בגרסת התובע. נוסף עוד כי בעדותו לפנינו הכחיש התובע את האמור בתצהירו הנ"ל (ע' 19-20). הכחשת האמור בתצהיר שהגיש התובע עצמו לבית דין זה בתביעה אחרת מערער אף הוא את גרסתו (ראו לעניין נטל ההוכחה: עבל (ארצי) 644/08 חרחש אלהאם נגד המוסד לביטוח לאומי, ניתן ביום 19/10/2009).

6. הדירה בעיר העתיקה

כאמור טוען התובע כי התגורר בעיר העתיקה שבירושלים ברח' קרמי בסמוך לשער השלשלת עד שנת 2006. כתמיכה לטענתו זו הגיש התובע את הודעתה של רעייתו, עאיישה ג'עברי לחוקר הנתבע (הודעה מיום 27.5.08, ת/3), שבה אמרה הגב' ג'עברי כי משנת 2006 הם מתגוררים בעיסוויה ולפני כן התגוררו בעיר העתיקה. ואולם נתגלה חוסר אחידות בין עדות התובע לפנינו לבין זו של רעייתו. כאמור, התובע הצהיר בתצהירו השני, זה שהוגש בתביעה זו שלפנינו, כי התגורר תחילה בעיר העתיקה ואחר כך בעיסאווייה, ובעדותו לפנינו אמר כי בדירה זו התגוררו 9 נפשות (ע' 3-4).

בפי רעייתו היתה גרסה שונה. תחילה אמרה כי רק 4 מילדיהם נולדו כאשר התגוררו בדירה בעיר העתיקה, ולאחר מכן עברו להתגורר בראס אל עמוד. לאחר מכן שינתה העדה את עדותה ואמרה כי כל ילדי המשפחה נולדו בדירה בעיר העתיקה (ע' 15 ש' 24 - ע' 16 ש' 14). נדגיש התובע לא הזכיר כלל בתצהירו מגורים בראס אל עמוד. עם זאת, כלתו, הגב' רואן ג'עברי, אשת נאפז, הזכירה גם היא מגורים בראס אל עמוד (הודעה מיום 22.9.08, נ/1).

7. זאת ועוד. בתצהירו הראשון הצהיר התובע כי הדירה בעיר העתיקה הינה דירת חדר קטנה. בתצהירו השני, שהוגש בתביעה זו שלפנינו, הצהיר התובע כי מדובר בדירה המורכבת מ-4 חדרים, אשר נשכרה על ידי אחיו, וחולקה לשתי דירות עם מטבח משותף (סעיף 9 לתצהיר). לא ברור כיצד מתיישבות שתי גרסאותיו אלה של התובע זו עם זו.

יתר על כן, אחיו של התובע, מהאר עבד אלקדר ג'עברי, אמר בעדותו כי בדירה בעיר העתיקה התגוררו 15 נפשות בשני חדרים, וכי בנוסף לתובע, לאחיו ולבני משפחתם התגוררו במקום גם הורי התובע (ע' 10 ש' 14-15). כך, במשך למעלה מ-20 שנה (ע' 9 ש' 20-21).

נדגיש, בתצהירו הראשון הצהיר התובע כי אביו בנה בית עבור בני המשפחה בעזריה. על כן קשה מאד להניח כי בני המשפחה בחרו להמשיך ולגור בצפיפות רבה בדירה קטנה בעיר העתיקה, בין אם מדובר בחדר אחד או בשניים. 8. זאת ועוד. לפנינו העיד חוקר הנתבע, מר ניזאר עבדל רחמן, בעניין החקירה שנעשתה בעניינו של התובע. כך אמר החוקר:

"חקרתי אותו כמה זמן הוא גר באלעזריה, בהתחלה אמר לי שהוא עזב את עזריה בשנת 2000, אחר כך אמר לי לפני 4 שנים, אחר כך אמר לי בשנת 2004, אמר שגר בעזריה ועזב לגור ברחוב השלשלת, ואחר כך אמר ומסר עוד גרסה שהוא גר בעזריה ועבר לגור בעיסוואיה, שיש לו שני בתים, יש לו בן בשם נפאז והם גרים בעיסוואיה" (ע' 21 ש' 25-2, ההדגשה הוספה-ד.פ.).

בתצהירו, טען עוד התובע כי כל החשבונות בדירה בעיר העתיקה, לרבות חוזה השכירות, נרשמו על שם אחיו-פאזי ג'עברי (סעיף 9 לתצהיר). עם זאת בעדותו טען כי הארנונה בדירה נרשמה על שמו (ע' 4 ש' 19-6), ואף הוצגו בפניו אישורי תשלום ארנונה עבור הדירה בעיר העתיקה לשנים 1991, 1993, 2000-2001, 2003-2004. לטענתו, יש בתשלומים אלו בכדי לתמוך בטענתו כי התגורר בדירה זו.

תשלום עבור ארנונה, כשלעצמו, אינו מעיד על מגורים בפועל, אלא אם כן הוא נתמך בראיות משמעותיות אחרות, דבר שלא נעשה בעניינו, מה גם שהמסמכים שהוצגו אינם מעידים על תשלום קבוע ורציף לאורך שנים. לסיכום דברינו עד כה - יש לדחות את גרסת התובע כי התגורר בעיר העתיקה משנת 1980 ועד 2006, הן בשל הסתירות הרבות שנתגלו בגרסאותיו השונות, הן משום שגרסתו זו אינה מתיישבת עם פסק דין חלוט שניתן בבית דין זה, הן משום שהתובע הסתיר מפנינו עובדות מהותיות הנוגעות לתקופה זו, והן משום שאין זה סביר כי בני משפחת התובע יבחרו להתגורר בחדר קטן, כאשר לרשותם בית בעזריה.

9. הדירה בעיסוואיה
התובע טוען כי משנת 2006 מתגוררים בדירה זו 12 נפשות: בן התובע, נפאז, אשתו ושני ילדיהם בחדר אחד; בן נוסף, נאדר, אשתו ושני ילדיו בחדר השני; התובע ואשתו בחדר השלישי; ובחדר הטלויזיה מתגוררים בנו ובתו הרווקים (ע' 5 ש' 1-8).

הדעת נותנת כי דירה שבה מתגוררים בצפיפות 12 בני משפחה תהיה מלאה בחפציהם, ובכלל זה בגדים, צעצועי ילדים, כלי מטבח, אוכל וכד'. התמונות שהוצגו בפנינו (4/נ) מצביעות על ההיפך הגמור. בתמונות נראה מקרר ריק, ארון ובו בגדים מעטים, ובית מלוכלך ומוזנח. לא עלה בידי התובע ליתן לכך כל הסבר (ע' 6 ש' 25-9).

10. זאת ועוד. כלתו של התובע, הגב' רואן ג'עברי, הנשואה לבנו- נאפז, אמרה בהודעתה לחוקר הנתבע מיום 22.9.08 (נ/1) כי מתחילת נישואיה בשנת 2002 ועד לחודש 10/06 התגוררה עם משפחת חמיה בעזריה, ומחודש 10/06 הם מתגוררים בעיסוויה, יחד עם משפחת חמיה. ואולם רוב חפציה נשארו בבית בעזריה ורק מיעוטם (חדר שינה משומש בלבד) הועבר לדירה בעיסוויה. הדירה בעיר העתיקה לא נזכרה כלל. בעדותה לפנינו הכחישה רואן את הדברים שאמרה בהודעתה (ע' 13-14). ואולם הלכה היא כי יש להעדיף את גרסתה הראשונה והספונטנית של הנחקרת בפני חוקר הנתבע על פני עדותה המאוחרת בבית הדין (עבל (ארצי) 644/08 חרחש אלהאם נגד המוסד לביטוח לאומי, ניתן ביום 19/10/2009). אף התובע הכחיש את דברי כלתו בהודעתה, וטען כי מעולם לא גרה עמו (ע' 8 ש' 23- ע' 9 ש' 7), זאת בניגוד לדברים שאמר קודם לכן בעדותו כי בנו נאפז ואשתו מתגוררים עמו (ע' 5 ש' 1-3). המסקנה המתבקשת מעדויות אלו היא כי הדירה בעיסוויה שימשה אך ככתובת בתחומי ישראל ותו לא. כך גם עולה מדברי רואן בחקירתה:
- "ש. למה עזבת את עזריה ועברת להתגורר בעיסוויה עם משפחת חמייך?
ת. בגלל הביטוח לאומי והתעודות." (ע' 2 לחקירה, נ/2)
- זו היתה אף התרשמותו של חוקר הנתבע אשר ביקר בדירה בעיסוויה (ע' 22 ש' 10-11).
11. לכל האמור לעיל יש להוסיף כי בשנת 2009 התחתן התובע עם אשה שניה - סוזן, שאינה תושבת ירושלים. גם בעניין רעייתו השניה היתה גרסת התובע הפכפכה. כך אמר התובע בעניין זה:
- "ש. אתה אומר שגרת ברחוב השלשלת ועברת לעיסוויה, אז למה שכרת בית בעזריה?
ת. בגלל שהאישה שהתחתנתי איתה היא מהשטחים והיא לא יכולה להיכנס.
ש. אז גרת איתה.
ת. לא, לא גרתי, פעם בשבוע שבועיים.
ש. למה התחתנת עם אישה שאינך יכול לגור איתה.
ת. הייתי ביום הולך אליה, ואחת לשבוע או שבועיים הייתי נשאר לילה" (ע' 5 ש' 16-21, ההדגשה הוספה- ד.פ.).
- בניגוד לדברים אלה הצהיר התובע בתצהירו כי חודשיים לאחר נישואיו (6.6.09) עברה אשתו השניה, סוזן, להתגורר בעיסוויה (סעיף 7).
- התמונות שהוצגו לפנינו, כמו גם הסתירות שנתגלו בגרסת התובע תומכים במסקנה כי התובע לא התגורר בבית בעיסאויה.
12. לפני סיום נתייחס לטענת התובע כי ילדיו למדו בבתי ספר בשער הפרחים, וכי זוהי ראייה מכרעת לביסוס טענתו כי התגורר בתחום ירושלים. מקובלת עלינו במלואה טענת הנתבע בעניין זה. הלכה היא כי:
- "יש להוכיח מגורים של קבע במדינת ישראל לצורך תושבות. לא די במקום העבודה של המערער, מקום מגורי המשפחה המורחבת, תשלום דמי הביטוח הלאומי ובעובדה שילדיהם לומדים בבית ספר בירושלים בכדי להפכם לתושבי ישראל" (עבל (ארצי) 1549/04 מוחמד עלי זעטרי טויל נגד המוסד לביטוח לאומי, ניתן ביום 31/01/2006, ההדגשה הוספה- ד.פ.).
- יתר על כן, לא אחת בוחרים הורים לשלוח את ילדיהם לבתי ספר המרוחקים ממקום מגוריהם, כדי להקנות לילדים חינוך ראוי. מכאן שאין די בעובדה זו כדי להוות משקל נגד לחומר הראיות שהוצג לפנינו, ופורט לעיל, והמצביע על כך שהתובע לא היה תושב ישראל מחודש 2/1998.
- לפיכך נדחית התביעה.
- מאחר שהתובע בחר להציג לפנינו תמונה שאין בינה לבין המציאות ולא כלום ישלם התובע הוצאות הנתבע בסך של 3,500 ₪.
- ערעור על פסק-דין זה, ניתן להגיש תוך 30 יום מיום שיומצא לצדדים, לבית-הדין הארצי לעבודה.
ניתן היום, י"ז שבט תשע"ג, 28.01.2013, בהעדר הצדדים.